

hvor de umoralske ledige Penge egentlig findes, altsaa de Penge, som ikke er nødvendige for at genopbygge vort Lands Konkurrenceevne.

Hvis man havde kunnet give et holdbart Kriterium for de farlige ledige Penge, havde det vel været mere konsekvent at forme Engangsskatteloven saaledes, at man i højest mulig Grad netop ramte dem. I Bemærkningerne til Lovforslaget nævnes, at Pengeforsyningerne — Seddelomløbet og indestaaende paa Folio i Nationalbanken — nu er over 5 Milliarder Kr., medens det kun i Dag burde være 1 Milliard. Denne Betragtning kan vist kun være holdbar, hvis man af valutadefaitistiske Grunde paa Forhaand anser Reparationer, Varelagerfyldninger og tekniske Moderniseringer etc. som uønsket. Det ser i saa Fald sort ud for dansk Erhvervslivs kommende Konkurrenceevne, og man maa haabe, at der i hvert Fald for Landets Fremtids Skyld først forsøges med en mere haardhændet Nedskæring af vor Forbrugs-vareimport.

Et særligt Forhold ved Skyldstigningens Medtagelse vil efter det foreliggende Forslag virke meget uretfærdigt og præmiere de Ejendomsbesiddere, der sidder med lav eller ingen Prioritering, medens de, der kun raader over lille Egenkapital og har Ejendommene prioriteret i Nærheden af Laanegrænsen, rammes haardt. 20 pCt. af Basisformuen er afgiftsfri Formuestigning, hvilket vil sige, at hele Skyldstigningen for den uprioriterede Ejendom gaar fri, hvis ikke andre Forhold spiller ind, medens den ofte aktive og dygtige Mand, der driver et stort Brug med ringe Egenkapital, kan risikere at skulle aflevere over Halvdelen af Ejendommens Skyldstigning uden maaske at eje Aktiver, der kan realiseres uden Skade for Bruget. Da Kreditforeningerne principielt ikke anerkender den nye Ejendomsskyld som Basis for øgede offentlige Laan, maa der saa i dette Tilfælde gives Pantebrev til Staten, som derved opnaar dels at forøge Behæftelsen af de forud højest belaaente Ejendomme, dels at bringe særlige Vanskeligheder over Hovedet paa Folk, der er i Færd med at arbejde sig frem ved egen Dygtighed fremfor ved Kapital. Intet af disse Formaal kan være tilsigtet ved Loven — de kunde undgaas ved, at man i Stedet for af Basisformuen lod en vis Procent af Formuebalancen være afgiftsfri Formuestigning — men netop derved gaar den meste Skyldstigning fri, saa Konsekvensen maa her igen blive, at Skyldstigningen hellere burde bortfalde som afgiftspligtig Formuestigning.

Nogle har villet se et af Motiverne for Medregningen af Landbrugets Ejendomsskyldstigningsgrundlag i et politisk Ønske om at svække det større Landbrug i Konkurrencen med det mindre. Valget af en Grænse paa 35 000 Kr. som afgiftsfri Formuestigning vil jo i Hovedsagen lade det mindre Landbrug gaa fri og kun ramme de største Gaardmandsbrug og de større Gaarde. Kniven vilde gaa over Hovedet paa de mange og skære ind i de relativt faa, som rager op, og som i Kraft af deres ringe Antal er uden politiske Forsvarsmidler. En saadan Tankegang vilde ikke være i dansk Folkestyres Aand, saa længe vor Samfundsorden er baseret paa den frie Erhvervsudfoldelse og Demokrati i vesteuropæisk Forstand. Det danske Landbrug vil have Tillid til, at hele dette vigtige Spørgsmaal af Regering og Rigsdag vil blive afgjort alene ud fra saglige Motiver med Ret og Billighed til alle Sider til Gavn for vort Lands Fremtid.

Flemming Juncker.